

Apoteosi Paul Anka a Cap Roig

ALFONS PETIT CALELLA DE PALAFRUGELL

Complicitat entre el veterà cantant i el seu públic. Paul Anka va repassar els seus èxits de sempre i va demostrar que encara es troba en bona forma. L'interpret, que ja és gat vell, es va ficar el públic a la butxaca des del principi del concert i fins i tot va arribar a cantar el famós tema Diana endinsant-se a la platea. El patró de la Fundació la Caixa, Ricard Fornesa, va ser un dels assistents al recital que va tenir lloc als Jardins de Cap Roig.

Ho vaig escriure fa quatre anys i hi insisteixo: "Els responsables del Festival de Cap Roig haurien de plantejar-se la possibilitat d'oferir a Paul Anka que hi actués cada estiu i que s'acabés convertint en una mena d'ambaixador, símbol, emblema o mascota del certamen". Perquè, com en les seves anteriors actuacions a l'escenari de Calella de Palafrugell, l'interpret canadenc va posar ahir a la nit l'auditori dempeus, el va fer ballar amb una intensitat desacostumada al recinte i hi va oferir un recital apoteòsic. I això que la cosa no pintava bé, d'entrada: als laterals del recinte es veien moltes butaques buides, i un retard d'uns deu minuts en l'horari anunciat semblava haver refredat el públic. Però Anka en va tenir prou amb fer acte de presència a la platea i interpretar el seu clàssic Diana entre el públic, per tornar-se a posar els espectadors a la butxaca, i portar-los durant dues hores a viure una intensíssima experiència musical i emocional.

De fet, el concert que Paul Anka va oferir ahir a la nit Cap Roig no va diferir gaire dels espectacles que hi havia presentat en anteriors visites. Amb 71 anys acabats de fer (el seu aniversari va ser dilluns), el compositor i interpret sap perfectament què se n'espera, i ho ofereix a cabassos: màxima professionalitat, simpatia desbordant, energia contagiosa, i per descomptat un repertori espectacular de cançons per a tots els gustos. Acompanyat per una més que solvent banda de dotze músics, Paul Anka va repassar alguns temes que ha compostat per a artistes com Barbra Streisand, Buddy Holly, Tom Jones, Sammy Davis Jr., i també cançons d'altres autors que des de fa molt temps formen part del seu repertori. Així, a Cap Roig es van poder escoltar clàssics com Put your head on my shoulder, Let me try again, She's a lady, For once in my life, You are my destiny, Jump, Lonely boy, I'm not anyone... Però els espectacles d'aquest artista no són només un home que canta i uns músics que toquen i prou, no. Paul Anka ofereix molt més: així, va ballar amb una dona del públic mentre cantava Put your head on my shoulder, va cantar un emocionant duet amb Sammy Davis Jr. gràcies a la tecnologia, va retre brillants homenatges a Michael Jackson i Buddy Holly, i sobretot va saber connectar com ben pocs artistes ho saben fer amb els espectadors.

Públic contagiats

A la recta final de l'espectacle, i amb el públic ja posat dempeus i absolutament contagiats del ritme i l'energia de Paul Anka, el cantant i els seus músics van encadenar My way -la cançó que va adaptar del francès per a Frank Sinatra-, New York, New York, i Twist and shout, en un final de festa absolutament sensacional que va continuar encara amb els bisos en els quals va tornar a sonar la imprescindible Diana.

L'ovació amb què el públic, que portava ja una bona estona dret, va acomiadar Paul Anka i la banda va ser de les més sinceres i intenses que s'han escoltat en molt temps a l'escenari dels Jardins de Cap Roig. I era absolutament merescuda.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2012/08/03/apoteosi-paul-anka-cap-roig/575304.html?utm_source=rss